

21. njedźela po ƚwjatej Trojizy.

Luf. 10, 38—42.

Sta ƚo pať, jako woni na puczu bėchu, ƚo wón do jeneho městka ƚańdže. A jena žónska, ƚ mjenom Martha, wša jeho horje do ƚwojeho doma. A ta mějesche ƚotru, tej rėťachu Marja, kotraž ƚedžo k Jesuŝowymaj nohomaj na jeho rėćž poŝluchajše. Martha pať tam a ƚem bėhajo ƚo jara prózo- waŝche, ƚo by jemu ƚkuzika. A pŝchistupiwschi k njemu džeŝche: Knježe, njerodžiŝ ty nicžo, ƚo moja ƚotra wostajiwschi mje da mi ƚamej ƚkuzicž? Rjekń jej teho dla, ƚo by mi tež pom- hała. Jesuŝ pať wotmolwi a džeŝche k njej: Martha, Martha, ty ƚo jara staraŝ a ƚo wulzy prózujesč; ale jene je nuŝne. Marja pať je ƚebi dobry džel wuŝwolika, kotryž wot njeje wŝaty njebudže. Hamjeń.

Šdžež Jesuŝ ƚastupi, wŝchitzy rad ƚastupimy. Po ƚłowach naŝcheho ŝczenja wón w domje w Bethaniji powotpocńnje; tež my chzemy to cžinicž. Wŝchitzy ƚmy w duchu hižo huŝto w tutym domje pobyli; je nam tať ŝnaty, jako bychmy wot młodoŝcže ƚem w nim pŝchebywali. Kaž huŝto w nim po- bychmy, ƚmy pŝchezo dobytk ŝa wutrobu k teho měli. Proŝchmy ƚwjateho Ducha, ƚo by tež naŝch dženŝniŝchi wopyt w domje Marty a Marje ŝa wutrobu a žiwjenje nam žohnowať.

Marta a Marja w ƚwojim domje ƚamolutkej njebyd- leŝchej, tež jeju lubowany bratr Lazaruŝ mějesche tam ƚwoju domiŝnu a, kaž ƚo ŝda, tež Schiman, wuŝadny, to rėka, wuŝadny bywschi, kotrehož bė Jesuŝ wot wuŝada wucziŝcžil; ƚnano bė won nan tamnych tŝjoch abo mandželŝki Marty. Naŝcha ƚwjata ŝtawiŝna pať ani Schimana ani Lazara nje- naŝpomni, jenož Martu a Marju; jimaj naŝch dženŝniŝchi wopyt plaćzi. Na

Martu a Marju

ƚwoju ƚedžbliwosćž ŝkóžimy a ƚebi roŝpominamy: